අනුර ශ්‍රීනාත්ගේ

දුකුණේ ගුප්තියේ 22

සමන්ත පෙරේරාගේ චිත්‍රණයෙන්

මිය...ස්...තෝ...මි
ස්...හැ...ලෙ...
ඇ...මි...ටි...
මි...කැ...
හෝ...
ලෙ...මි ...!
කෝ !
කෝ ! කෝ !
කියලා වැඩියි නෙ...! ස්...කෝත්
දුක්කෙ වෙලා..!
කෝ ! කෝ !
ඇඳිරිනියක් දාගෙන
වැහෙ ගෙන !
ඒත්
කෝ කියන්නේ !
මොකෝවත්වෙලා !
ර් රාවිච් !
ටැයි, කෝච්, කුත්,
ඔක්කොද්දෑ ?
කුත්
කුච්
එහාද ?
ස්...තෝ...තෝ...තෝ...
ස්...තෝ...තෝ...තෝ...
මේකයි දැඩා
ඉන්නේ කෑදම
දාන්නයි වෙලා !
මිස්සිත්ත නොවෙච්
මිනි යන්නෙ !
ඔව්, ඒක තමයි
ඒ...කි...ටි...
කෝ !
කෝ ! කෝ !
ඒත්
කෝ කියන්නේ !
මොකෝවත්වෙලා !
නමුත් ඔයගෙන්ම විතා...!
කවිය කියවිලාවත් තෝන්ත්‍රික්කෙන් ඔබට
කියලු ගැටලුවෙන්නේ ! ඔන්නෑ ඉක්මණට
පොන්නේ...! ඉස්සර ඒ වගේ ඒ විදියටම
අකුරින්මයි ඔහෙ ! හරි...! බය
ඔවිවා නොදැවෙ ඇති !
හෝ...තෝ...
හෝ...තෝ...
හෝ...තෝ...
කෝ උඹේ
දුකාව තමුසෙට
දුන්නේනෑවා නේද ?
හාඩ්... ඒකා...
ඇති මෝනිං !
ඒකේ තේරිලා
ඇත්ත !
මං කියන්නේ
ඒක !
ඒකේ තේරිලා
ඇත්ත !
මොකක්
කතා !
මිනිහට වැඩිය
බලුම් තොලුත්තන ඒකා
එවිලා ඇතැ තේරුවා නේද ?
ඔන්න ඒකා කෝච්ච කුඩ වගේම
දුප්පත්කමත් තමුසෙගේ
දුකුණා නේද ?
ඒ...ඒ...
ඒ...ඒ...
ඒ...ඒ...